

РЕШЕНИЕ

№ 6693

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. Л.А
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20211110165650 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на ЗАД „А“ против ЗД „Б“ АД, с която е предявен иск с правно основание чл.411 КЗ за сумата от 619,07 лева, представляваща регресно вземане за платено обезщетение по имуществена застраховка за вреди по т.а. „Форд Транзит“ с рег. № СА ... ХС от ПТП на 09.08.2019 г. в гр. София, причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на лек автомобил „Тойота“ с рег. № СВ ... МС.

В исковата молба ЗАД „А“ твърди, че на 09.08.2019 г. в гр. София, ул. „...“ № 14 е настъпило ПТП, причинено по вина на водача на л.а. „Тойота“ с рег. № СВ ... МС, който предприел забранена маневра изпреварване от дясна пътна лента, при което ударил завиващия надясно, за да влезе в паркинг на база „Изток – Юг“ т.а. „Форд Транзит“ с рег. № СА ... ХС. Вследствие на процесното ПТП са причинени вреди на т.а. „Форд Транзит“ с рег. № СА ... ХС, за който към момента на процесното ПТП има сключена имуществена застраховка при ищеца, който твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 604,07 лв. Ищецът твърди, че гражданската отговорност на другия участник в процесното ПТП е застрахована при ответника, който след отправена покана за заплащане на платеното обезщетение, не заплатил претендираната сума. Поради това ищецът претендира заплащане на обезщетение, доколкото за причинените вреди отговоря другият участник в процесното ПТП (и съответно застрахователят на гражданската му отговорност), която е в размер на **619,07 лв.** (с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв.), заедно със законната лихва върху застрахователното обезщетение от датата на предявяване на иска - 17.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноси.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответното дружество ЗД „Б“ АД оспорва исковете по основание и размер, с доводи, че не дължи заплащане на обезщетението. Не се оспорва обстоятелството, че между водача на л.а. „Тойота“ с рег. № СВ ... МС и ответника е налице застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП. Оспорва механизма на ПТП, както и същото да е настъпило по

вина на водача на л.а. „Тойота“. Твърди, че инцидентът е настъпил по изключителната вина на водача на т.а. „Форд Транзит“, който е нарушил разпоредбата на чл. 25 ЗДвП, като е предприел десен завой от средна пътна лента, без да пропусне движещият се в крайна дясна лента л.а. „Тойота“, без да подаде ясен и точен за възприемане сигнал и без да се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението. В условията на евентуалност твърди да е налице съпричиняване от страна на водача на т.а. „Форд Транзит“. Оспорва към момента на настъпване на ПТП т.а. „Форд Транзит“ да е бил в добро състояние и без щети. Счита претендирания размер за прекомерно завишен. Оспорва и претенцията за заплащане на разноски за определяне на щетата. Ето защо моли за отхвърляне на иска, като претендира и разноски по производството.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 вр. чл.12 от ГПК прие за установено **от фактическа страна** следното:

По реда на чл.146, ал.1, т.3 и т.4 от ГПК съдът е приел за безспорни между страните и поради това за ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства: гражданската отговорност на другия участник в процесното ПТП е била застрахована при ответника, както и извършено плащане от ищеца на посочената в исковата молба стойност на сервиза, извършил ремонт на автомобила.

По делото не спорно, че към момента на ПТП-то за увредения лек автомобил била налице валидно сключена застраховка "Каско", обективирана в застрахователна полица № 18-0300/302/5002243, с период на застрахователно покритие от 18.09.2018 г. до 17.09.2019 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че във връзка с ПТП-то била образувана застрахователна преписка по щета № 0300/19/777/506217, като на сервиза извършил ремонта била заплатена сумата от 604,07 лева с преводно нареждане от 22.11.2019 г.

От представената от Столична община схема се установява, че в района на ул. „...“ № 14 пътното платно е съставено от две ленти за движение, всяка от които с ширина от по 4 метра, разделени помежду си от единична прекъсната линия. От схемата се установява, че на мястото на произшествието има уширение за вход през бариерата на базата с дължина около 11 метра.

От показанията на свидетеля М. П. М., който като водач на служебен автомобил – баничка се установява, че е участвал в ПТП като се движел по бул. „...“, двупосочен, към база „Искър - Юг“. Трябвало да влезе в базата, където прибирал колата всеки ден. Тъкмо предприел маневра десен завой, когато минала една кола с висока скорост и със задницата си ударила неговата кола отпред вдясно. Шофьорът слязъл и казал, че много бърза, тъй като детето му било болно и трябвало да вземе антибиотик. При извършване на маневра изпреварване от дясно ударил другата кола, която влиза в уширението към бариерата. Ударът настъпил на около метър от отбивката за входа. Водачът бил пуснал мигач и завивал бавно. Извикали КАТ и съставили протокол за ПТП, в който другият водач се признал за виновен за настъпване на ПТП. Пътят бил двупосочен с по една лента за движение във всяка посока.

От показанията на свидетеля Р. К. Я., се установява, че е участвал в ПТП. На прибиране от 28 поликлиника с детето водачът пред него карал по средата на пътното платно, тъй като отсреща идвала кола и той решил да го заобиколи от дясно, в който момент той завил надясно, без подаден светлинен сигнал. Другият автомобил завил внезапно, в момента в който свидетелят Я. вече се изнасял, поради което ударът за него бил в заден ляв калник. Пътят бил двупосочен с по една лента за движение във всяка посока. Понеже било промишлена зона, маркировката не се виждала. Свидетелят управлявал ван и имало достатъчно място да изпревари другото превозно средство. Нямало уширение на пътното платно.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля Я., досежно обстоятелството дали на товарен автомобил „Форд Транзит“ е подал светлинен сигнал за извършване на маневра и относно липсата на уширение на пътното платно, тъй като в тези части свидетелските показания се опровергават от събраните по делото писмени доказателства, в частност приложения ДКППТП от 09.08.2019 г. и схема за организация на движението на процесния пътен участък, находяща се на л.89 от делото.

Съдът, при преценка на заключението на повторната съдебно - автотехническа експертиза, съобразно правилото на чл. 202 ГПК намира, че следва да го кредитира, тъй като е изготвено обективно, компетентно и добросъвестно. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените задачи, като по делото не се установяват обстоятелства от които да се направи извод, че вещото лице е недобросъвестно или заинтересовано от изхода на правния спор.

От изслушаната по делото заключение на допуснатата повторна съдебно - автотехническа експертиза се установява, че пътното платно на мястото на произшествието има уширение за вход през бариерата на базата с дължина около 11 метра. Ако товарен автомобил „Форд Транзит“ се е движил изцяло в дясната пътна лента, лек автомобил „Тойота“ не може да го изпревари от дясно, поради което вещото лице посочва, че най-вероятно водачът на товарен автомобил „Форд Транзит“ е предприел захождане към бариерата, като се е отклонил наляво и се е движил в средата на пътното платно, непосредствено преди да завие надясно. От събраните по делото доказателства, не може да се определи скоростта на движение на двете превозни средства, като предвид маневрата на товарен автомобил „Форд Транзит“ и наличието на бариера, най-вероятната му скорост на движение е не повече от 15-20 км./ч. Скоростта на л.а. „Тойота“ без да има данни каква точно е била, при всички случаи е била по-висока. Преди настъпване на произшествието, товарен автомобил „Форд Транзит“ не се е намирал изцяло в собствената пътна лента, а е предприел захождане и отклонение вляво, като е навлязъл в лентата за насрещно движение. Не е възможно двата автомобила да са се намирали в очертанията на дясната пътна лента. Водачът на лек автомобил „Тойота“ е имал техническа възможност да забележи товарен автомобил „Форд Транзит“, тъй като преди настъпване на произшествието се е движил зад него. Ако водачът на товарен автомобил „Форд Транзит“ е подал светлинен сигнал, водачът на лек автомобил „Тойота“ е имал възможност да го забележи и да не предприема маневра за заобикаляне от дясно. Ако водачът на товарен автомобил „Форд Транзит“ не е подал светлинен сигнал, маневрата завой на дясно има внезапен характер за водача на лек автомобил „Тойота“. Ако водачът на лек автомобил „Тойота“ не е предприел маневра за заобикаляне и изпреварване от дясно на товарен автомобил „Форд Транзит“ траекториите на двете превозни средства нямаше да се пресекат и удар между тях нямаше да настъпи.

Горната фактическа обстановка, съдът прие за установена след съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и изслушаната по делото повторна съдебно - автотехническа експертиза, която като еднозначни и безпротиворечиви, кредитира изцяло на основание чл.202 ГПК. Съдът кредитира показанията и на свидетеля Минчев, като пълни, точни и безпротиворечиви, намиращи подкрепа в останалия събрани по делото писмени доказателства

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, застрахован при ответника да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение

ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

Всички посочени по-горе факти са установени от страна на ищцовото дружество. Ответникът от своя страна не доказва възражението си за липса на основание за заплащане на застрахователно обезщетение, нито възражението си, че изключителна вина за настъпване на ПТП има водачът на автомобила застрахован при ищеца, поради нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, тъй като видно от събраните по делото доказателства двамата водачи са се движили в една и съща пътна лента и водачът на МПС, застрахован при ответника е предприел маневра за изпреварване от дясно в нарушение на чл.41, ал.1 ЗДвП. Ищецът е заявил за плащане регресната си претенция в размер на **619,07 лв.**, с включени ликвидационни разходи в размер на 15 лв. Размерът на причинените вреди се установява от изслушаното по делото първо заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните в тази част. Вещото лице е посочило, че стойността на щетата, определена по средни пазарни цени, към датата на ПТП е в размер на 613.49 лв. с ДДС. Дължимото застрахователно обезщетение следва да бъде определено по пазарна стойност на вредите към момента на застрахователното събитие и не може да надвишава действителната стойност на увреденото имущество, като за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество. В хипотезата на чл.411, ал.1 КЗ отговорността на застрахователя по „Гражданска отговорност” е до размера на платеното на увреденото лице обезщетение, но не е обвързан от него.

На основание чл. 411, ал. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15 лв., претендирана като разноски, съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че са налице всички материални предпоставки за уважаване на предявения иск за регресно вземане в цялост, като с оглед принципа на диспозитивното начало, съдът е длъжен да се произнесе в заявеният от ищеца размер, поради което искът следва да бъде уважен в цялост.

На основание чл.86, ал.1 от ЗЗД върху дължимата сумата, следва да се присъди законната лихва за забава, считано от подаване на исковата молба – 17.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Видно от представените към исковата молба доказателства, ищецът е поканил ответника да му заплати стойността по изплатеното застрахователно обезщетение, който с Уведомително писмо от 06.01.2020 г. е отказал изплащането му, като падежът на задължението е настъпил преди предявяването на иска. Това обстоятелство не се оспорва от ответника. С оглед на това, ответникът с поведението си, е станал причина за предявяването на иска и същият следва да понесе отговорността за разноските. Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса в размер на 50.00 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 360.00 лв., което в минимален размер по НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и депозити за САТЕ в размер на 475 лв., 30 лв. депозит за свидетел, 5 лв. за съдебно удостоверение или общо разноски по производството 920 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД „Б” АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул.

„... да заплати на ЗАД „А” АД, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “... сумата **619.07 лв.** на основание чл.411, ал.1 КЗ, представляваща регресно вземане за платено обезщетение по имуществена застраховка за вреди по т.а. „Форд Транзит“ с рег. № СА ... ХС от ПТП на 09.08.2019 г. в гр. София, причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” водач на лек автомобил „Тойота“ с рег. № СВ ... МС, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба 17.11.2021 г. до изплащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **920 лева** деловодни разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____